

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. sausio 20 d. Nr. 21RE2-30 (AG2-324/15-2025)

Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės, Evaldo Ambrozaičio (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas) ir Vilijos Astrauskienės, sekretoriaujant Laurai Tautkevičienei, dalyvaujant pareiškėjui X. Y., pareiškėjo atstovui advokatui Z. Y. (Z. Y.), atsakovės Kretingos rajono savivaldybės administracijos atstovams A. Y., C. Y.,

2026 m. sausio 19 d. viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei Kretingos rajono savivaldybės administracijai dėl Kretingos rajono savivaldybės administracijos 2025 m. spalio 27 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl prisijungimo sąlygų išdavimo adresu (duomenys neskelbtini)“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Komisijos 2025 m. gruodžio 2 d. sprendimu priimtas nagrinėti pareiškėjo X. Y. skundas, kuriuo pareiškėjas prašo:

- 1) panaikinti Kretingos rajono savivaldybės administracijos 2025 m. spalio 27 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl prisijungimo sąlygų išdavimo adresu (duomenys neskelbtini)“ (toliau – ir Raštas);
- 2) įpareigoti atsakovę per Komisijos nustatytą terminą priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Skunde nurodo, jog atsakovė Raštu nutarė neišduoti pareiškėjui techninių prisijungimo sąlygų dėl naujos nuovažos į žemės sklypą adresu (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Žemės sklypas). Pareiškėjas su Raštu nesutinka, kadangi atsakovė jau anksčiau buvo išdavusi minėtas sąlygas ir jos yra galiojančios.

Paaikškina, jog 2020 metų pabaigoje su atsakove derino projektą – „Įvažos (nuovažos) į žemės sklypą, adresu (duomenys neskelbtini), statybos projektas“. Atsakovė 2020 m. gruodžio 15 d. išdavė pareiškėjui sąlygas įvažai iš (duomenys neskelbtini) gatvės į Žemės sklypą įrengti. Atsakovė jau buvo išdavusi prašomas sąlygas, kurios neturi termino, o pats 2020 m. gruodžio 14 d. sprendimas yra galiojantis individualus administracinis norminis aktas. Nurodo, kad 2025 m. su atsakove derinant projektą „Esamos siurblynės pastato (duomenys neskelbtini) (paskirtis - Kita) paskirties keitimo į dvibučio gyvenamojo pastato (vienbučių ir dvibučių paskirties grupės), adresu (duomenys neskelbtini), rekonstravimo projektas“ pareiškėjas (atstovaujamas architektės D. Y.) 2025 m. spalio 23 d. išsiuntė atsakovei prašymą „išduoti susisiekimą sąlygas projektuojamam sklypui (duomenys neskelbtini)“. Pareiškėjo teigimu, atsižvelgiant į tai, jog kadangi prisijungimo sąlygos jau anksčiau buvo išduotos, derinant naują projektą (ne tik įvažos, bet jau pačio sklype esančio pastato paskirties pakeitimo), prisijungimo sąlygų išdavimas turėjo būti tik formalumas, tačiau atsakovė, derinant pastato paskirties pakeitimo projektą, atsisakė išduoti sąlygas, kurias pati atsakovė galiojančiu teisės

aktu jau yra išdavusi.

Teigia, jog išduodant pareiškėjui 2020 m. gruodžio 15 d. sąlygas įvažai į Žemės sklypą, atsakovė pagrįstai vadovavosi taikytiniais teisės aktais bei esama faktine situacija. Priešingai, nei atsakovė nurodo skundžiamame Rašte, nuovaža į Žemės sklypą iš (duomenys neskelbtini) sklypo niekada nebuvo numatyta. (duomenys neskelbtini) sklype nėra nustatytų servitutų nei buvusių ar planuojamų įrengti įvažiavimų į (duomenys neskelbtini) sklypą, yra iš seniau išlikęs tik pasiūlymas dviejų servitutų nustatymui: 1) (duomenys neskelbtini) – Kelio servitutas – teisė naudotis pėsčiųjų taku (tarnaujantis) (siūlomas nustatyti servitutas); 2) (duomenys neskelbtini) – Kelio servitutas – teisė važiuoti transporto priemonėmis (tarnaujantis) (siūlomas nustatyti servitutas).

Tvirtina, kad neegzistuojant techninei / faktinei galimybei įrengti nuovažą į (duomenys neskelbtini) sklypą per (duomenys neskelbtini) (yra įmanoma tik praeiti pėsčiomis), atsakovė dar 2020 m. gruodžio 15 d. išdavė pareiškėjui sąlygas dėl nuovažos įrengimo į (duomenys neskelbtini) sklypą iš (duomenys neskelbtini) gatvės, 2020 m. gruodžio 15 d. sprendimas yra galiojantis norminis teisės aktas. Pareiškėjas paaiškina, jog analogiški įvažiavimai yra įrengti ir į greta esančius žemės sklypus: a) (duomenys neskelbtini) – įvažiavimas visiškai analogiškas, tiesiogiai ribotųsi su projektuojamu įvažiavimu į (duomenys neskelbtini); b) (duomenys neskelbtini); c) (duomenys neskelbtini); d) (duomenys neskelbtini).

Komisijos posėdžio metu pareiškėjas ir jo atstovas prašė skundą tenkinti jame ir posėdžio metu išdėstytų argumentų pagrindu.

Atsakovė Kretingos rajono savivaldybės administracija atsiliepimu prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė atsiliepime nurodo, kad teritorijai, kurioje pareiškėjas pageidauja įsirengti nuovažą, galioja Žemės sklypo planas, prilyginamas teritorijų planavimo dokumentui, patvirtintas Kretingos rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. sausio 18 d. įsakymu Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Įsakymas Nr. (duomenys neskelbtini)), kuriame numatytas pateikimas į Žemės sklypą per žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini). Atsakovės teigimu, įvertinus tai, kad teritorijų planavimo dokumentu yra išspręstas įvažiavimo į Žemės sklypą klausimas, todėl nėra pagrindo išduoti techninių prisijungimo sąlygų dėl naujos nuovažos į Žemės sklypą.

Atkreipia dėmesį į tai, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2015 m. gegužės 18 d. (administracinė byla Nr. (duomenys neskelbtini)) nagrinėjo ginčą dėl Įsakymo Nr. (duomenys neskelbtini) dalies ta apimtimi, kuria patvirtintas (duomenys neskelbtini) ha ploto žemės sklypo (duomenys neskelbtini), plano, prilyginamo detaliojo plano teritorijų planavimo dokumentui, sprendinys: „Pastaba: į planuojamą teritoriją patenkama iš esamo įvažiavimo esančio sklypo pietinėje pusėje, kuris eina iš (duomenys neskelbtini) gatvės ir kerta sklypą adresu (duomenys neskelbtini), formuojant žemės sklypą adresu (duomenys neskelbtini), bus nustatomas servitutas (tarnaujantis daiktas) pateikimui į formuojamą sklypą, adresu (duomenys neskelbtini)“ teisėtumo ir pagrįstumo. Minėtoje byloje teismas, įvertinęs byloje pateiktus įrodymus (fotonuotraukas, planus, vaizdo įrašus) konstatavo, kad dėl žemės sklypo reljefo ypatumo – stataus šlaito, privažiavimo, kuriuo būtų patenkama iš (duomenys neskelbtini) gatvės betarpiškai į žemės sklypą (duomenys neskelbtini), nėra. Duomenų, kurie sudarytų pagrindą teigti, kad toks įvažiavimas galėtų būti įrengtas protingomis sąnaudomis taip pat nėra. Kadangi iš priešingos (duomenys neskelbtini) gatvės pusės žemės sklypas (duomenys neskelbtini), ribojasi su vandens telkiniu, privažiavimo prie šio sklypo kelio klausimas pagrįstai spręstas siūlant nustatyti kelio servitutą gretimam sklypui, kuriuo būtų patenkama į žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini). Teismas nurodė, kad Įsakymo Nr. (duomenys neskelbtini) dalis, kuria patvirtintas (duomenys neskelbtini) ha ploto žemės sklypo (duomenys neskelbtini), plano, prilyginamo detaliojo plano teritorijų planavimo dokumentui, sprendinys: „Pastaba: į planuojamą teritoriją patenkama iš esamo įvažiavimo esančio sklypo pietinėje pusėje, kuris eina iš (duomenys neskelbtini) gatvės ir kerta sklypą adresu (duomenys neskelbtini), formuojant žemės sklypą, adresu (duomenys neskelbtini), bus nustatomas servitutas (tarnaujantis daiktas) pateikimui į formuojamą sklypą, adresu (duomenys neskelbtini)“ yra pagrįsta ir teisėta.

Nurodo, jog teismo sprendimu nustatytų faktų galia (prejudicinė galia) reiškia, kad įsiteisėjęs

teismo sprendimas yra privalomas visoms valstybės, savivaldybių institucijoms pareigūnams ir privatiems asmenims, o jame nustatytų faktų ir teisinių santykių šalys bei suinteresuoti asmenys nebegali tų pačių faktų ginčyti kitose bylose, nes teismo sprendimas įgyja įstatymo galią ir yra privalomas vykdyti. Pažymi, kad teritorijų planavimas galimas tik teisės aktuose nustatytais atvejais ir pagrindais.

Nurodo, jog valstybės įmonės Registro centro duomenimis statinius, esančius Žemės sklype pareiškėjas įsigijo 2020 m. gegužės 15 d. iš minėtoje byloje dalyvavusių trečiųjų asmenų E. Y. ir H. Y., o Žemės sklypą tuo pačiu adresu įsigijo 2021 m. lapkričio 30 d., sudarydamas valstybinės žemės sklypo pirkimo-pardavimo sutartį. Žemės sklypą adresu (duomenys neskelbtini), pareiškėjas įsigijo 2021 m. rugsėjo 15 d., sudarydamas valstybinės žemės sklypo pirkimo-pardavimo sutartį, šiame sklype Nacionalinės žemės tarnybos prie Aplinkos ministerijos teritorinio skyriaus vedėjo sprendimais yra nustatyti kelio servitutai – teisė važiuoti transporto priemonėmis (tarnaujantis), teisė naudotis pėsčiųjų taku (tarnaujantis). Minėti servitutai įregistruoti 2021 m. birželio 29 d. Statinius žemės sklype (duomenys neskelbtini), pareiškėjas įgijo 2020 m. kovo 6 d. dovanojimo sutartimi. Nurodo, jog įvertinus nurodytas faktines aplinkybes, pareiškėjui turėtų būti žinomos su ginču dėl įvažiavimo į Žemės sklypą susijusios aplinkybės. Teigia, kad pareiškėjas ignoruoja Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo sprendime konstatuotas aplinkybes ir siekia įsirengti nuovažą netinkamoje vietoje, kas padidintų riziką transporto priemonių, judančių (duomenys neskelbtini), avaringumui.

Nesutinka su skundo teiginiu, jog kadangi prisijungimo sąlygos jau anksčiau buvo išduotos, derinant naują projektą (ne tik įvažos, bet jau pačio sklype esančio pastato paskirties pakeitimo), prisijungimo sąlygų išdavimas turėjo būti tik formalumas. Atsakovės 2020 m. gruodžio 16 d. raštas Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl sąlygų išdavimo (duomenys neskelbtini)“ iškelia sąlygas vadovautis visais projektuojamoje teritorijoje galiojančiais patvirtintais teritorijos planavimo dokumentais, tame tarpe ir Žemės sklypo planu, prilyginamu teritorijų planavimo dokumentui, patvirtintu Įsakymu Nr. (duomenys neskelbtini), kuriame numatytas patekimas į Žemės sklypą per žemės sklypą (duomenys neskelbtini). Tvirtina, kad pagal teritorijoje galiojančią teritorijų planavimo dokumentą nėra galimybės įrengti įvažos (nuovažos) į Žemės sklypą.

Teigia, kad pareiškėjas 2020 m. gruodžio 14 d., teikdamas prašymą dėl įvažos (nuovažos), pridėjo žemės sklypo planą, kuriame nurodyta „PASTABA. Į planuojamą teritoriją patenkama iš esamo įvažiavimo esančio sklypo pietinėje pusėje, kuris eina iš (duomenys neskelbtini) gatvės ir kerta sklypą adresu, (duomenys neskelbtini). Formuojant žemės sklypą, adresu (duomenys neskelbtini), bus nustatomas servitutas (tarnaujantis daiktas) patekimui į formuojamą sklypą adresu, (duomenys neskelbtini)“. Mano, kad pareiškėjas, nors ir yra susipažinęs su esama teritorijų planavimo situacija, tikslingai siekia suklaidinti atsakovę bei Komisiją, kad jam būtų leista įsirengti nuovažą (įvažą) negalimoje vietoje.

Atkreipia dėmesį, kad rengiant žemės sklypo (duomenys neskelbtini), formavimo ir pertvarkymo projektą, pareiškėjas taip pat pateikė 2020 m. gruodžio 16 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl sąlygų išdavimo (duomenys neskelbtini)“ išduotas sąlygas dėl nuovažos, taip siekdamas privažiavimą suplanuoti iš (duomenys neskelbtini) gatvės. Atsakovės direktorius, būdamas minėto projekto organizatoriumi ir derintoju, projekto rengėjai I. Y., kuri atstovavo pareiškėją, per Žemėtvarkos planavimo dokumentų rengimo programą raštu teikė (2020 m. spalio 22 d. raštas Nr. (duomenys neskelbtini); 2021 m. sausio 11 d. raštas Nr. (duomenys neskelbtini); 2021 m. kovo 5 d. raštas Nr. (duomenys neskelbtini)) nepritarimus žemės sklypo formavimo ir pertvarkymo projekto sprendiniams, siekdama, kad žemės sklype adresu (duomenys neskelbtini), būtų numatytas servitutas, nurodant ir teisę važiuoti transporto priemonėmis, kad tai neprieštarautų žemės sklypo (duomenys neskelbtini), plano, prilyginamo detaliojo teritorijų planavimo dokumento sprendiniams (patvirtinto Kretingos rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. sausio 18 d. įsakymu Nr. (duomenys neskelbtini)).

Taip pat nurodo, jog pareiškėjo skundo motyvas, kad žemės sklype (duomenys neskelbtini), nėra nustatytų servitutų nei buvusių ar planuojamų įrengti įvažiavimų į Žemės sklypą yra klaidinantis.

Mano, kad Raštas atitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) 10 straipsnio 5 dalyje numatytus reikalavimus.

Komisijos posėdžio metu atsakovės atstovai prašė skundą atmesti atsiliepime ir posėdžio metu išdėstytų argumentų pagrindu.

Skundas tenkintinas.

Byloje kilo ginčas dėl Kretingos rajono savivaldybės administracijos 2025 m. spalio 27 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl prisijungimo sąlygų išdavimo adresu (duomenys neskelbtini)“ teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašo duomenimis nustatyta, jog pareiškėjui nuosavybės teise priklauso žemės sklypas, esantis adresu (duomenys neskelbtini).

Nustatyta, kad pareiškėjo įgaliota atstovė D. Y. 2025 m. spalio 23 d. prašymu (toliau – ir Prašymas) kreipėsi į Kretingos rajono savivaldybės administraciją, prašydama išduoti susisiekimo sąlygas projektuojamam sklypui (duomenys neskelbtini). Kartu su prašymu pateikė sklypo planus ir brėžinius, kuriuose numatytas planuojamas įvažiavimas į Žemės sklypą iš (duomenys neskelbtini) gatvės.

Atsakovė 2025 m. spalio 27 d. skundžiamu Raštu pareiškėjo Prašymo netenkino ir techninių prisijungimo sąlygų dėl naujos nuovažos į žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini), neišdavė. Rašte nurodė, jog vadovaujantis Žemės sklypo plano, prilyginamo teritorijų planavimo dokumentui, patvirtinto Kretingos rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. sausio 18 d. įsakymu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl žemės sklypo plano, prilyginamo teritorijų planavimo dokumentui tvirtinimo“, numatyta nuovaža į žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini), per žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini).

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas, Lietuvos Respublikos statybos įstatymas, Lietuvos Respublikos kelių įstatymas (įstatymo redakcija, galiojusi nuo 2025 m. liepos 1 d. iki 2025 m. gruodžio 31 d.), Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – ir Taisyklės), ir kiti teisės aktai.

Pagal Vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punktą, viena iš savarankiškų Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir įstatymų priskirtų savivaldybių funkcijų yra saugaus eismo organizavimas. Šios funkcijos įgyvendinamos savivaldybės Konstitucijos ir įstatymais suteiktos kompetencijos ribose (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2021 m. gruodžio 8 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2553-520/2021).

Kelių įstatymo 4 straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog vietinės reikšmės viešieji keliai ir gatvės nuosavybės teise priklauso savivaldybėms, o vidaus keliai – valstybei, savivaldybėms, kitiems juridiniams ir (ar) fiziniams asmenims. Pagal Kelių įstatymo 3 straipsnio 3 dalį, vietinės reikšmės keliai skirstomi į: 1) viešuosius kelius. Tai keliai, jungiantys rajoninius kelius, gyvenamąsias vietas, sąvartynus, rekreacijos objektus, lankomus gamtos, kultūros paminklus, taip pat gatvės gyvenamosiose vietovėse, jungiamieji ir kiti keliai, nepriskirti valstybinės reikšmės keliams; 2) vidaus kelius. Tai fizinių ar juridinių asmenų, kitų organizacijų, jų padalinių (toliau – fiziniai ar juridiniai asmenys) reikmėms naudojami keliai (miškų, nacionalinių parkų, valstybės saugomų teritorijų, pasienio, karjerų, privažiavimo prie hidrotechninių įrenginių, ribotų teritorijų – kiemų keliai ir visi kiti keliai, nepriskirti viešiesiems keliams).

Statybos įstatymo 2 straipsnio 44 dalyje nustatyta, kad prisijungimo prie inžinerinių tinklų ar susisiekimo komunikacijų sąlygos (toliau – ir prisijungimo sąlygos) – statinio, žemės sklype esančių inžinerinių tinklų ar susisiekimo komunikacijų prijungimo prie kitiems savininkams priklausančių inžinerinių tinklų ar susisiekimo komunikacijų sąlygos, jeigu jos nenustatytos teritorijų planavimo dokumentuose. Šio įstatymo 24 straipsnio 17 dalyje nustatyta, kad inžinerinių tinklų ir susisiekimo komunikacijų savininkas (valdytojas) ar naudotojas, išduoda arba motyvuotai atsisako išduoti prisijungimo sąlygas per 10 darbo dienų nuo statytojo (užsakovo) prašymo išduoti šias sąlygas gavimo dienos.

Įvertinus aukščiau nurodytas teisės aktų nuostatas, darytina išvada, jog atsakovė, vykdydama jai teisės aktais pavestą saugaus eismo organizavimo funkciją ir būdama susisiekimu komunikacijų savininke (šalia žemės sklypo adresu (duomenys neskelbtini), yra Kretingos rajono savivaldybei priklausantis kelias (gatvė), kuriam suteiktas gatvės / kelio Nr. (duomenys neskelbtini)), organizuoja bei koordinuoja susisiekimu komunikacijų išdavimo sąlygas tuo atveju, jeigu jos nenustatytos teritorijų planavimo dokumentuose. Todėl atsižvelgiant į nustatytą teisinį reguliavimą, atsakovė, būdama kelio Nr. (duomenys neskelbtini) savininke bei vykdydama viešojo administravimo funkcijas, turėjo teisę motyvuotu sprendimu išspręsti pareiškėjo Prašymą.

VAĮ numato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: prašymą ir skundą (VAĮ 2 straipsnio 10 ir 12 dalys). Prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAĮ 2 straipsnio 10 dalis). Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAĮ 11 straipsnio 1 dalis). Taisyklių 45 punkte nustatyta, jog į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: <...> į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (Taisyklių 45.3 papunktis).

Pažymėtina, jog vienas iš principų, kuriais savo veikloje vadovaujasi viešojo administravimo subjektai, yra išsamumo principas. Šis principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nuroydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (VAĮ 3 straipsnio 5 punktas).

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, jog administraciniai sprendimai privalo atitikti VAĮ 10 straipsnio 5 dalies bendruosius reikalavimus, keliamus administraciniams sprendimams.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, jog administraciniame sprendime turi būti nurodyta: <...> 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai.

VAĮ administraciniam sprendimui nustatytų reikalavimų aiškinimas išsamiau detalizuojamas Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo suformuotoje praktikoje, kurioje nurodoma, tikrinant viešojo administravimo subjekto sprendimą (bendrine prasme) VAĮ 10 straipsnio aspektu turi būti nustatyta, ar asmuo, kuriam adresuotas aktas, iš esmės galėjo ir turėjo suvokti (suprasti) priimto sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, jo priėmimo motyvus (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2023 m. vasario 22 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-105-502/2023, 2023 m. gruodžio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1257-968/2023 ir kt.). VAĮ 10 straipsnio 5 dalimi iš esmės yra siekiama užtikrinti, kad asmeniui, dėl kurio yra priimtas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, taip pat motyvai, todėl kai nėra pagrindo individualų administracinį aktą pripažinti visiškai nemotyvuotu, kiekvienu konkrečiu atveju, spręsdamas dėl tokio akto atitikties pastarosios įstatymo nuostatos reikalavimams, teismas (atitinkamai, Komisija) privalo *ad hoc* (esant konkrečiai situacijai) įvertinti, ar nustatyti turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galbūt) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Šis vertinimas turi būti atliekamas individualaus administracinio akto adresato požiūriu, t. y. būtent to, kuris turi teisę žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis priimtas konkretus sprendimas, be kita ko, atsižvelgiant ir į pastarajam asmeniui žinomas aplinkybes, lėmusias minėtą sprendimą (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinės teisėjų kolegijos 2017 m. rugsėjo 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-709-415/2017, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2021 m. rugsėjo 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2457-575/2021, 2023 m. gruodžio 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2093-463/2023).

Be to, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo praktikoje yra nurodęs, jog VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje individualiam teisės aktui nustatyti reikalavimai laikytini gero administravimo principo atspindžiu (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. rugsėjo 2 d. nutartis

administracinėje byloje Nr. A-2760-492/2015). Gero viešojo administravimo principas įpareigoja viešojo administravimo subjektą, priimant sprendimą, jame nurodyti faktinių aplinkybių bei teisės normų, kurių pagrindu priimtas sprendimas, visumą (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013 m. gegužės 14 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A444-878/2013, 2021 m. lapkričio 3 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-2577-602/2021 ir kt.).

Kaip matyti iš skundžiamo Rašto turinio, jame iš esmės nurodoma, jog nuovaža į Žemės sklypą yra numatyta Žemės sklypo planu, prilyginamu teritorijų planavimo dokumentui, patvirtintu Kretingos rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. sausio 18 d. įsakymu Nr. (duomenys neskelbtini), per žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini), todėl techninės prisijungimo sąlygos dėl naujos nuovažos nebus išduodamos. Minėtame Rašte iš esmės pareiškėjui nurodyta, kad yra numatytas kitas įvažiavimas į Žemės sklypą, tačiau Rašte neapartas teisinis reguliavimas, kada prisijungimo sąlygos yra išduodamos, kada atsisakoma išduoti. Iš Rašto taip pat nėra aišku, ar esant kitam įvažiavimui į Žemės sklypą, pareiškėjas gali įsirengti kitą nuovažą, jei negalima to padaryti, tuomet kokiu teisiniu pagrindu remiantis to negalima padaryti. Rašte nėra išvardintos teisės aktų nuostatos, susijusios su sprendžiamu Prašymu ir faktinėmis aplinkybėmis. Nenurodyta, ar techniškai įmanoma įrengti nuovažą, ar būtų užtikrintas eismo saugumas, teismų nustatytos aplinkybės, susijusios su ginčo Žemės sklypu ir kt. Be to, nors atsakovė grindė, kad yra kitas įvažiavimas ir nurodė, kad yra nustatyti servitutai, tačiau nepateikė duomenų, kad jie būtų įregistruoti.

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, jog atsakovė 2020 m. gruodžio 16 d. išdavė pareiškėjui sąlygas įvažai iš (duomenys neskelbtini) gatvės į Žemės sklypą įrengti. Minėtas administracinis sprendimas šiuo metu yra galiojantis, t. y. posėdžio metu tai pripažino ir atsakovės atstovas. Vadinasi, nėra aišku, kodėl esant panašiai situacijai, yra priimami skirtingi administraciniai sprendimai.

Todėl visa tai įvertinus, spręstina, jog toks Raštas neatitinka išsamumo, gero viešojo administravimo principų, taip pat VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5, 6 punktų reikalavimų.

Atkreiptinas dėmesys, jog remiantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktika, kilus administraciniam ginčui dėl individualaus administracinio akto, jį priėmęs subjektas ginčo nagrinėjimo ne teismo tvarka institucijoje ir (ar) teisme negali nurodyti priimto akto motyvų (jei aktas buvo be motyvų), papildyti ar pakeisti akte nurodytus motyvus (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. gruodžio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-1536/2014, 2016 m. vasario 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-313-146/2016, 2022 m. gegužės 4 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-261-502/2022).

Vadovaujantis aptartu Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išaiškinimu, atsakovės vėliau teikti papildomi argumentai ir paaiškinimai atsiliepime negali būti vertinami kaip Rašto motyvai. Šiuo atveju Komisija neturi teisės vertinti atsiliepime pateiktų papildomų argumentų, papildomai nurodyto konkretaus teisinio reguliavimo, kuris nebuvo nurodytas Rašte, ar pati nusistatyti priežastį, kuria remiantis buvo prašymas netenkintas (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. gruodžio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1240-556/2018 ir kt.).

Pažymėtina ir tai, jog atsakovė tvirtina, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. gegužės 18 d. nutartis priimta administracinė byloje Nr. (duomenys neskelbtini) turėjo būti žinoma pareiškėjui, nes statinius, esančius Žemės sklype pareiškėjas įsigijo 2020 m. gegužės 15 d. iš minėtoje byloje dalyvavusių trečiųjų asmenų E. Y. ir H. Y. Teigia, kad įsiteisėjęs teismo sprendimas, kaip teisės taikymo aktas, pasižymi išskirtine teisine galia ir yra privalomas visiems asmenimis ir visoms valdžios institucijoms. Tokio sprendimo priėmimas ir atitinkamų faktų (aplinkybių) konstatavimas jame reiškia, kad šalių ginčas yra išspręstas galutinai, visiems laikams ir teismo nustatytos aplinkybės (faktai) nebegali būti revizuojami kokių nors kitų institucijų.

Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 57 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad faktai, nustatyti įsiteisėjusiu teismo sprendimu vienoje administracinėje ar civilinėje byloje, iš naujo neįrodinėjami nagrinėjant kitas administracines bylas, kuriose dalyvauja tie patys asmenys.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra išaiškinęs, jog vadovaujantis šia nuostata, darytina išvada, jog prejudicinę galią teismo procese turi ir neįrodinėtinais faktais pripažįstamos tik tos aplinkybės (faktai), kurios buvo nustatytos įsiteisėjusiu, t. y. *res judicata* galią įgijusiu, teismo sprendimu. Būtent įsiteisėjęs teismo sprendimas, kaip teisės taikymo aktas, pasižymi išskirtine teisine galia ir yra privalomas visiems asmenimis ir visoms valdžios institucijoms. Tokio sprendimo priėmimas ir atitinkamų faktų (aplinkybių) konstatavimas jame reiškia, kad šalių ginčas yra išspręstas galutinai, visiems laikams ir teismo nustatytos aplinkybės (faktai) nebegali būti revizuojami kokių nors kitų institucijų (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. sausio 16 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-54/2012, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. rugsėjo 19 d. aprobuotas Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikos, taikant Administracinių bylų teisenos įstatymo normas, apibendrinimas Administracinė jurisprudencija. 2012, 23, p. 542-877 ir kt.). Teismas taip pat pasisakė, jog vertinant prejudicinę ryšį, svarbu tai, kad toks asmuo būtų įtrauktas byloje dalyvaujančiu asmeniu (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. lapkričio 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁴³-3020/2011, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. rugsėjo 19 d. aprobuotas Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikos, taikant Administracinių bylų teisenos įstatymo normas, apibendrinimas Administracinė jurisprudencija. 2012, 23, p. 542-877).

Iš į bylą pateiktos Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. gegužės 18 d. nutarties priimtose administracinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) matyti, jog į bylą dalyvaujančiu asmeniu pareiškėjas nebuvo įtrauktas. Šiuo atveju byloje dalyvavo tik atsakovė. Vadinas, prejudicija šioje byloje negali būti taikoma. Be to, kaip ir minėta, atsakovė skundžiamame Rašte nesirėmė Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. gegužės 18 d. nutartimi, kuri priimta administracinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini), ja nesivadovavo, todėl pareiškėjas teikdamas skundą Komisijai iš esmės negalėjo nurodyti dėl šios nutarties argumentų. Tokiu būdu, buvo suvaržyta pareiškėjo teisė į gynybą.

Komisija atsižvelgdama į visa tai, kas išdėstyta, daro išvadą, jog skundžiamame Rašte nėra išdėstytas teisinis reglamentavimas, Raštas neišsamus, todėl sprendina, jog Rašto trūkumai yra esminiai, dėl kurių pareiškėjui buvo apribota galimybė šį Raštą tinkamai apskusti, o Komisijai apsunkinta galimybė įvertinti taikytus teisės aktus, sprendžiant pareiškėjo Prašymą. Todėl tai vertinant, sprendina, jog Raštas neatitinka išsamumo, gero viešojo administravimo principų, VAI 10 straipsnio 5 dalies 5, 6 punktų reikalavimų, yra neteisėtas ir nepagrįstas, todėl naikintinas.

Atsižvelgiant į tai, kad Raštas yra neteisėtas ir nepagrįstas, todėl pareiškėjo išvestinis reikalavimas taip pat tenkintinas ir atsakovė įpareigojama iš naujo išnagrinėti pareiškėjo prašymą ir priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Pažymėtina ir tai, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje yra konstatuota, jog teismo sprendimas, kuriuo buvo panaikintas viešojo administravimo subjekto priimtas aktas dėl to, kad jame nėra aiškūs jo priėmimo motyvai, nereiškia, jog viešojo administravimo subjektas yra įpareigojamas priimti priešingą sprendimą – šiuo atveju viešojo administravimo subjektas gali priimti bet kokį sprendimą (ir tokį patį, koks buvo priimtas anksčiau), tačiau jame turi būti aiškiai nurodyti tokio sprendimo priėmimo motyvai (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. gruodžio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1240-556/2018 ir kt.).

Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjo skundas tenkintinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo X. Y. skundą tenkinti.

Panaikinti Kretingos rajono savivaldybės administracijos 2025 m. spalio 27 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl prisijungimo sąlygų išdavimo adresu (duomenys neskelbtini)“.

Įpareigoti atsakovę Kretingos rajono savivaldybės administraciją priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Evaldas Ambrozaitis

Komisijos narės

Marina Adomaitė

Vilija Astrauskienė